

prosinec 12/2013
časopis krajanske rodiny v New Yorku

ZVON
2013

Ruth Sanderson The Nativity

Anděl vděčnosti

(Poselství shůry, Anselm Grün
vydalo Karmelitánské nakladatelství
v Kostelním Vydří 2002)

Vděčnost je dnes vzácností. Lidé mají nesmírné nároky a mají dojem, že přicházejí příliš zkrátka. Proto potřebují stále více. Jsou nenasytní a nejsou tudíž s to, něco vychutnat. Francouzský filozof Pascal Bruckner popisuje moderního člověka jako “obří miminko” s nezměrnými nároky na společnost. Nemůže nikdy dostat dost. Kdykoliv se mu nevede dobře, jsou tím vždy vinni ti druzí. Vždyť mu nedávají, co on tak bezpodmínečně potřebuje k životu!

Anděl vděčnosti chce dodat tvému životu novou chuť. Hodlá tě naučit novému pohledu na vše, pohledu očima vděčnosti. Pak budeš vděčně pohlížet na nové ráno; na to, že zdrav vstáváš, a že vidíš vycházet slunce. Jsi vděčný za dech, který tebou proudí, za ty dobré dary přírody, které máš k snídani. Žiješ vědoměji. Vděčnost ti rozšíří srdce a rozveselí ho. Nejsi upnut k věcem, které by tě rozčilovaly. Nezačneš své ráno rozmrzelostí nad špatným počasím. Nejsi hned frustrován, když ti “uteče” mléko. Někteří si sami ztěžují život, protože vidí jen samé zápory. A čím negativněji vidí, tím více jsou v tomto záporném pohledu utvrzováni svými zážitky. Svým pesimistickým viděním přímo drobná neštěstíčka přitahují.

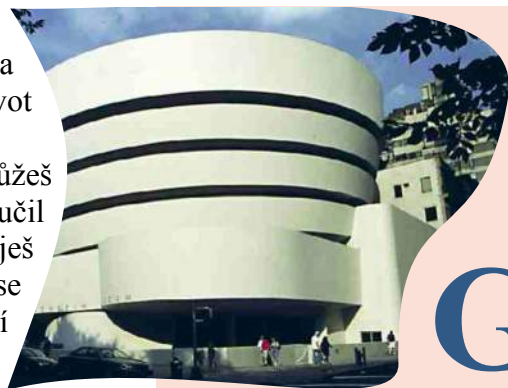
Anděl vděčnosti by tě rád naučil správnému a vědomému myšlení. Začneš-li přemýšlet, vděčně poznáš, co všechno ti bylo v životě dáno. Budeš vděčný za svoje rodiče, protože ti dali život. Budeš jim vděčný nejen za jejich pozitivní vlastnosti, které po nich máš, nýbrž i za všechny rány, jimiž ti ublížili, neboť i ty tě zformovaly k tvé nynější podobě. Bez těch ran bys byl patrně sytý a necitelný. Přehlížel bys člověka, který vedle tebe strádá v bídě. Anděl věčnosti ti chce otevřít oči pro anděla Božího, který tě celým tvým životem doprovázel, pro anděla, který tě ochránil před tolikerým nebezpečím, a který ti - jako tvůj anděl strážný - pomohl proměnit všechny bolesti a poranění v drahocenný poklad.

Anděl vděčnosti ti daruje nové oči, abys vědoměji vnímal krásu tvorstva, a aby ses z ní vděčně těšil, ze vši té krásy luhů a hájů, z krásy hor a údolí, z nádhery moře, řek a jezer. Užasneš nad ladností gazely a půvabem srnečky. Nepůjdeš přírodou nevědomě, nýbrž s očima otevřenýma a vděčně vidoucíma. Budeš vnímat, že se tě v přírodě dotýká milující Bůh, a že ti chce ukázat, jak marnotratně tě má rád.

Kdo vděčně pohlíží na svůj život, je srozuměn i s nepřijemnostmi. Přestává rebelovat proti sobě i proti svému osudu. Poznává, že do jeho života denně vstupuje nový anděl, aby ho ochránil před neštěstím a zprostředkoval mu láskyplnou a hojivou blízkost. Zkus chodit příští týden

s andělem vděčnosti a poznáš všechno ve zcela jiném světle a tvůj život dostane novu příchut'.

Svého anděla vděčnosti můžeš též poprosit, aby tě naučil děkovat za lidi, s nimiž žiješ pohromadě. Většinou se modlíme jen za ty, kteří jsou pro nás nějak důležití, které bychom rádi změnili anebo přejeme-li si, aby jim Bůh pomáhal, aby je uzdravil, či potěšil. Někdy bývá naše modlitba za druhé spíše modlitbou proti nim. Chceme, aby byli podle našich představ. Jestliže za někoho děkujeme, pak ho přijímáme bezpodmínečně. Nemusí se měnit, protože takový, jaký je, má hodnotu. Dotyčný často upozoruje, že za něho děkujeme, neboť z našeho děkování vychází jeho pozitivní potvrzení a on se cítí být bezpodmínečně přijat. Jeden americký duchovní vypráví o manželském páru, který se po celá léta modlil za manželčina otce - alkoholika, aby se své závislosti zbavil. Prosili o přímluvu i jiné modlitební skupiny, ale vše bylo marné! Teprve když se odvážili za otce děkovat, za to, že tu existuje, že je takový, jaký je, se vším všudy, umožnili mu změnit se. Už necítil onen nevyslovený požadavek změny, on se mohl změnit a také to učinil. Pocítil, že je bezpodmínečně akceptován a tak už alkohol nepotřeboval. Proto pros svého anděla vděčnosti o ten div, aby lidé - díky tvým díkům - cítili, že jsou bezpodmínečně milováni a touto láskou se uzdravili.

G

UGGENHEIM

MUZEUM v New Yorku má velmi zajímavý tvar. V galerii vystupujete pomalu po spirále až někam nahoru. Podél cesty jsou vystavena díla umělců.

Vydal jsem se do muzea v úterý v chladném listopadovém odpoledni. Jméno umělce který má svoje obrazy vystavené, jsem se dozvěděl až na místě. Christopher Wool - umělec, který používá jenom černou a bílou barvu. Musím se přiznat, že modernímu umění nerozumím. Co chtěl autor vyjádřit "těmi cákancy" bylo nad mé pochopení. Chvillemi se mi chtělo smát, chvílemi jsem si říkal, jak jsem hloupý, že to nechápu. Tak nevím, není přece možné, aby někdo celý život věnoval něčemu nesmyslnému, že? Ještě štěstí, že souběžně s touto výstavou tam mají díla Maneta, Picassa a dalších autorů, které mně měly co říci.

Jeden člověk zabloudil do kostela. Zrovna probíhala bohoslužba. Byla velmi zvláštní.

Moc tomu nerozuměl. Chvílemi se mu chtělo smát, chvílemi si říkal, že to nechápe. Neměl nikoho, kdo by mu to vysvětlil - možná, že také neměl čas a zájem. A tak si řekl, to je zajímavé, že ti lidé v kostele se zabývají něčím, co podle něho nemá smysl.

Ale ti lidé - všichni lidé, bez rozdílu, či už věří nebo ne, kráčejí po spirále vzhůru. Míjejí obrazy tohoto života a někdy se u nich zastaví. Na krátko, na dlouho... ale cesta vede pořád vzhůru - tam na vrcholu se bytost stvořená setká se svým stvořitelem.

Milí čtenáři, přeji Vám hezký čas strávený s časopisem ZVON.

Fr. Antonín

PŮŽEHANÝ ADVENI A radostné svátky narození našeho Pána Ježíše Krista, za všechny, kteří mně pomáhají při přípravě a tisku našeho časopisu Zvon, Vám z celého srdce přeje
Váš Fr. Antonín Kocurek.
Prosím, zachovejte přízeň časopisu Zvon i v příštím roce **2014**.

Final reflection for the year 2013

George J. Švejda, Ph.D.

HOW DO YOU sum up a year? A decade? As I prayed about this challenge, I considered the final words which Jesus used to sum up his life. Having been scourged and beaten, and having been hung upon the cross for several hours, with what breath he could muster, Jesus cried out in a loud voice, "Father, into your hands I commend my spirit." I think that you or I could find no finer words to end this year than those final words of Jesus. In fact, I can think of no finer words for us to end a day (or to begin that day!) than those final words of Jesus. How blessed would be each day of our lives if we began and ended each day by entrusting ourselves to God the Father in union with his Beloved Son.

It seems like such a small matter, but saints have taught us that we do not have to do great things in order to become saints. Rather, we have to do the small things in life with great love.

Perhaps God has great things in store for us during the days, years, and decades which lie ahead. The only way in which we shall be able to do anything which pleases the Lord will be to do everything with as much love as we can.

10 Things Pope Francis Wants You to Know

John L. Allen, JR

Tato malá knížečka nám podává srozumitelně deset věcí, které chce papež František zdůraznit ve svém pontifikátu. Autor knížky John Allen, Jr., je vatikánský zpravodaj pro CNN, spisovatel a korespondent pro *National Catholic Reporter*. Píše o hodnotách, vizích a také poselství, které má papež pro nás. Jsem rád, že můžu sdílet myšlenky této krásné knihy s Vámi.

Fr. Antonín

Stay Close to the People

THOUGH THE WORLD may be endlessly charmed by Pope Francis, there's at least one constituency that's feeling a little more ambivalent so far: Vatican security personnel, scrambling to keep up with a pope who seems determined to move toward crowds of people rather than away from them.

“We hope that after these early days things get back to normal,” one of the security officers told the Italian newspaper *La Stampa* on March 18. “If not, he's going to drive everybody crazy!”

Based on the early evidence of Francis' reign, “normal,” in the sense of a pope who stays behind a protective bubble, may not be in the cards.

Of all the remarkable images from his first week on office, perhaps the most striking came when Pope Francis visited the Vatican's small parish church of St. Anne's to say Mass on Sunday, March 17, ahead of his first Angelus address. Run by the Augustinian order, St. Anne's is where the roughly 400 personnel who actually live on Vatican grounds have what passes for a normal parish life under the circumstances.

After Mass, Pope Francis stood outside the church and greeted people as they left, patting kids on the head or kissing them, shaking hands and exchanging hugs, with a quick word and a smile for everybody. It's a scene that plays out at Catholic parishes all across the world every Sunday, of course, but you rarely get to see a pope doing it.

Italian papers immediately dubbed him “the world’s parish priest.”

That desire not to separate himself from ordinary experience has been a hallmark of Francis’ early days. When he took the papal limo to swing by the hotel he’d been staying in prior to the conclave, for instance, he insisted on going without a “lights and sirens” escort from the Italian police, not wanting to tie up traffic excessively and cause gridlock for people trying to move around Rome.

The same instinct was on display the morning of March 19, the feast of Saint Joseph, when Pope Francis celebrated his inaugural Mass. He rode into St. Peter’s Square in an open-air jeep, rather than the bulletproof glass of the Popemobile, and at one point he hopped out to embrace a disabled man in the crowd. Although such exposure courts greater risk, Francis appears to believe it’s a price worth paying to allow people to feel close to their pope.

It’s worth noting as well that when he introduced himself to the crowd in St. Peter’s Square on the night of March 13, he never referred to himself as “pope” but rather as the “bishop” of Rome. That role as local bishop seems critical to him, so much so that in his first Angelus he spoke exclusively in Italian, though he’s certainly capable of using several other languages, and he reference his namesake Francis as the patron of Italy.

Based on what we’ve seen so far, it seems clear that Francis is determined as much as possible not to lose contact with ordinary folks, not to allow the barriers that come with the papacy to disconnect him entirely from the ordinary venues where pastors develop a sense of what’s on the minds and hearts of their people.

While that’s certainly a product of his personality, it too reflects a vision of leadership. To evangelize means meeting people where they are, being able to connect with their doubts and their frustrations, understanding what they bring to the table. Doing that requires knowing people well, and staying close to them - a good tip not just for a pope, but for anyone who hopes to bring Christ to the world.

A SLOVO SA STALO *Telom...*

O ľudskom tele môžeme povedať, že je to najdokonalejší organizmus na tejto zemi. Vedci a lekári už tisíce rokov skúmajú ľudské telo a stále v ňom objavujú nové zákonitosti a krásu. Predsa však, ani ľudské telo nie je organizmus absolútne dokonalý. Podlieha často rôznym narušeniam, ktoré nazývame choroby. Medzi nepríjemné choroby patria onemocnenia zmyslov. Určite nikto z nás nezavídí niekomu, keď je nemý alebo hluchý, alebo má narušené oboje zmysly.

Takéhoto človeka priviedli aj k Ježišovi. On mu vracia naspäť aj sluch aj reč. Určite si vieme predstaviť radosť tohto človeka. Mohol znova rozprávať so svojou rodinou, so svojimi priateľmi. Mohol ísť na trh a nakupovať, v synagóge sa modliť a počúvať hlasy ľudí a prírody. Jeho život sa stal určite krajším.

Človek si musí všeličo v živote vypočúť. Slová príjemné aj nepríjemné. Slová pôsobiace radosť, ale aj bolesť. Slová upokojujúce, ale aj znervózňujúce. Slová slušné, ale aj vulgárne. Veľká zmes slov sa dostáva počas života do našich uší. Niekedy by sme chceli pred slovami utiecť, inokedy ich radi počúvame.

Ale v tomto čase Vianoc, čase Narodenia Božieho Syna na tento Svet, v čase keď Slovo - Ježiš Kristus sa stal jedným z nás pre našu spásu a záchranu, chcem sa s vami podeliť o jeden príbeh, ktorý nám pomôže zodpovedne používať aj naše ľudské slová.

Je to Príbeh z čias osídľovania Ameriky hovorí o mladom dôstojníkovi, ktorého poslali aby velil jednej z pevností na bojovej línii s domorodými Indiánmi.

Už po niekoľkých dňoch sa mal stretnúť so starým indiánskym náčelníkom, aby vyjednali mier alebo aspoň prímerie.

Mladý dôstojník bol počas stretnutia dosť nervózny.

Rozprávajúc sa s náčelníkom cez tlmočníka, trochu podráždene zasypal starého Indiána spŕškou otázok.

O to viac bol prekvapený, ba priam vyvedený z miery, keď náčelník po tom, čo trpezlivo vypočul všetky jeho otázky vstal – a odišiel.

Mladý vojak sa rozčúľil a skríkol na tlmočníka:

„Čo si to dovoľuje ten Indián. Vie o tom, kto som?! Že som dôstojník americkej armády a veliteľ pevnosti?!“

„Práve preto, pane,“ – povedal tlmočník. „Pretože si vás váži, odišiel domov, aby porozmýšľal nad vašimi otázkami. Zajtra sa vráti a povie vám

svoje odpovede. To, čo ste práve videli, sa volá „indiánsky čas“. Ten si Indiáni vyberú vtedy, keď chcú v rozhovore s niekým poctivo pokračovať.“

Viem, že do našej hektickej doby sa „indiánsky čas“ veľmi nehodí. Aspoň nie v oficiálnych rokovaniach či v byznise.

My chceme byť akční a efektívni. To znamená, použiť čím menej času na čím viac výkonu. Naučme sa mať v živote niektoré zásady: Nemúsime všetko počúvať. Vážme si slová, ktoré pomáhajú nášmu životu. Nie sme povinní poslúchať neslušné slová. Ak ich však musíme počúvať, nemáme to hriech, ak nemôžeme odísť. Nevyhľadávajme zbytočne také debaty, kde sa ohovára a osočuje. Nepripájajme sa k tým, ktorí hanobia Cirkev. Dbajme však aj na to, čo hovoríme. Dnešná doba je charakteristická záplavou názorov. Ľudia veľa rozprávajú, na všetko majú svoj názor. Zdá sa, že čím je človek menej vzdelaný, tým viac „mudruje.“ Máme „expertov“ v politických, náboženských a iných otázkach. Na všetko majú svoj názor aj keď často nie je vybudovaný na pravdivých poznatkoch.

Múdry človek má pokoru pred svojím slovom. Radšej rozmýšľa a menej hovorí. Vie, že veľa vecí nie je takých jednoduchých, ako sa zdajú. A ak už niečo povie, tak to má svoju hodnotu, logiku a silu.

Mlčanliví a rozvážni ľudia pôsobia viac múdro a upokojujúco ako tárajkovia, ktorí si neuvedomujú svoju neschopnosť. Slová sú prejavom nášho vnútorného života. Ak ich vypovieme, už sme o sebe niečo prezradili. Preto je dôležité rozmýšľať nad tým, čo chceme povedať.

Niekedy by nám však možno pomohol takzvaný „indiánsky čas“. Ochota nájsť si ticho a porozmýšľať nad tým, čo mi povedali ľudia, ktorí sú okolo mňa.

Možno aj dnes...
aj v tomto
Vianočnom čase,
kedy akosi viac
rozprávame ...

*Krásne a
požehnané
Vianoce 2013*

Just for Laughs

George J. Svejda, Ph.D.

Going over a list of donors, the staff at a local soup kitchen realized that it had never received a donation from the state's most successful citizen, a fat cat banker. The person in charge of contributions called him to persuade him to contribute. "Our research shows that, out of a yearly income of at least \$ 500,000, you give not a penny to charity. Wouldn't you like to give back to the community in some way? The banker mulled this over for a moment and replied, "First, did your research also show that my mother is dying after a long illness, and has medical bills that are several times her annual income?" Embarrassed, the local soup kitchen volunteer mumbled: "Um...no." "Or," the banker continued, "that my brother, a disabled veteran, is blind and confined to a wheelchair?" The stricken caller began to stammer out an apology, but was interrupted when the banker added, "Or that my sister's husband died in a traffic accident?" The banker's voice rose in indignation: "Leaving her penniless with three children?" Completely beaten, the humiliated fundraiser said simply: "I had no idea." On a roll, the fat cat banker cut him off once again: "So if I don't give any money to them why should I give any to you?"

Blahopřejeme

Dne 10. listopadu přijal svátost křtu v kostele Panny Marie Karmelské v Astorii **Thomas Stan Cotek**. Thomasovi a rodičům přejí Boží požehnání a pokoj. Fr. Antonín

Přesně na svátek sv. Mikuláše 6. prosince oslaví své kulaté 40. narozeniny náš bývalý pastýř **Jan Czudek**. Za všechny jeho ovečky posíláme mnoho pozdravů s díky za vše, co pro nás udělal. Milý otče Honzo, rádi vzpomínáme na krásné chvíle, které jsme spolu v New Yorku prožili. Přejeme hodně štěstí, zdraví a především Boží požehnání pro Tvoji bohubilou práci. Ať jsi stále plný elánu a neztrácíš důvod k radosti, kterou kolem sebe tak štědrě rozdáváš. Za krajanskou rodinu v Astorii, Lucie a Matt Reynolds.

Paní **Helen Hlinka**, Wantagh, NY se dožívá dne 9. prosince 90 let. Milá paní Helen, přejí Vám pevné zdraví a Boží požehnání do dalších let. Děkuji Vám za každodenní modlitby za kněze a Vaše drahé. Ať Vás Bůh naplní svým pokojem. Fr. Antonín

**Vánoční mše svatá v české kapli Panny Marie Hostýské
v národní svatyni Immaculate Conception
ve Washingtonu DC bude
v neděli 5. ledna 2014. Začátek v 12.15pm
Všichni jsou srdečně zváni. Přijďte s námi oslavit narození
Pána Ježíše - zazpívat koledy a poděkovat Pánu Bohu za víru.**

Mše a modlitby za naše zemřelé v měsíci listopadu požádali:

Marcela a Joey Skrkon, Emilie Kováčik, Růžena Bunžová, Dagmar Čermáková, Zdenka Rosenberg, rodina Krupkova, Martina Vraštiak, Vladimír a Jane Brotánek, Ed a Pet Babor, Zdenka M. Rinus, Lydia Batri, Jana Minar, rodina Bláhova, Libuše Král, Zdenka Jarošová, Adam Jírovský, rodina Tomečkova, Jiřina Fuchs, Imrich Koval, Jiřina Chamberlain, Bohdan a Jiřina Kowalyk, Zdenek a Zdenka Sádlik, Věra Bořkovicová, Antonín Bartoš, ml.

Hledáme pomocníci v domácnosti asi na 4 hodiny denně v pracovní dny. Češku nebo Slovenku, znalost angličtiny žádoucí.
Podmínky po dohodě. Informace na čísle 718 575 8959, nebo email: zvonnews@gmail.com

Mast **NONAT** se vrací

Tato populární hojivá mast podle české receptury Marie Mastný Liebinger z roku 1899 nechyběla v lékárnice žádné z našich babiček.

Hojí rány, záněty, bodnutí hmyzu a jiné.

DODÁVÁ se v balení $\frac{3}{4}$ unce

a včetně S & H stojí \$ 12.49

Bližší info. na adrese

www.nonatsalve.com

Alfred Nováček

3831 N.E. Wasco St., Portland, OR 97232

Telefon: 503 234 5594

Děkujeme za podporu české misie a Zvonu

V minulém období přispěli: Věra Truhlářová, Anna Hlavatá, Věra Kolasa, Pat a Ed Babor, Ota a Marta Bláhovi, Zdenka Jarošová, Imrich Koval, Miroslav Kašpar, Karla a Stanislav Čotek, Růžena Bunžová, Helen Hlinka, Antonín a Radmila Bartoš, George a Hedvika Krátcí, Anna Benáček.

Blahopřejeme k narozeninám

v měsíci prosinci:

Lucie Reynolds 1. prosince, Emilie Kovacikova 6. prosince, **Rev. Jan Czudek 6. prosince**, Adriana Čušková 6. prosince, Rev. Antonín Kocurek 7. prosince, Václav Sedláček 8. prosince, Věra Combs 8. prosince, **Helen Hlinka 9. prosince**, Božena Smrčka 11. prosince, Zdenka Rosenberg 11. prosince, Václav Solfronk 18. prosince, Jaroslav Sýkora 22. prosince, Martina Ester Nehybka 26. prosince, Zuzka Petrova 31. prosince, George Glos 31. prosince.

úmysly mší svatých v měsíci prosinci 2013

datum	úmysl	dárce
12-01	Za rodinu Krškovu	rodina Kršková
12-04	Za Karola Krupku	Růžena Bunžova
12-08	Na poděkování za přijatá dobrodiní, a za ochranu a Boží požehnání k 94. narozeninám Václava Sedláčka a svátku dcery Marie	rodina Sedláčková
12-10	Za zemřelou Dariu	Andrew Poncic
12-11	Za Karola Krupku	Libuše Král
12-15	Za rodiče z obou stran	manželé Kolasovi
12-17	Za zemřelého přítele Karla Krupku	Jiří a Hedvika Krátčí
12-18	Za Karola Krupku	Anna Benáček
12-20	Za Bohuslava a Františku Rychlíkovy	rodina Hnízdova
12-22	Za zemřelého manžela Vítězslava Hlavatého	rodina Hlavatá
12-23	Za zemřelého Dioniziuse Ruskeviche	rodina
12-24	Za krajanskou rodinu 9pm (půlnoční)	
12-25	Za krajanskou rodinu Narození Páně	
12-26	Za Pavola a Máriu Kačmarovy	rodina Hnízdova
12-28	Za zemřelou rodinu z obou stran	Anna Benáček
12-29	Za děkana Ludvíka Kuse	rodina Hnízdova
12-30	Za další zdraví a Boží pomoc pro Jiřího Krátkého	manželka s rodinou

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc

110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959

šeky na podporu pro časopis a missi: Czech Catholic Mission in NYC

na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek

Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am

v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave Astoria, NY 11102

příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté.

Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall

adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek,

110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11 375 Tel: (718) 575 8959

E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info

Slovenská mše sv. každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu

(1st Ave a 66th St.) <http://www.stjohnnepomucene.org>

DRUHÝ LYONSKÝ KONCIL (1274)

14. ekumenický
koncil

Téměř tři roky se nemohli kardinálové dohodnout na novém nástupci Klementa IV. Nakonec v září roku 1271 zvolili svatého muže Řehoře X. Řehoř měl dlouhou diplomatickou kariéru, studoval v Paříži a nakonec bojoval jako křížák. V době jeho zvolení byl v syrském přístavu Acre, jedno z posledních míst uchráněných před muslimy. Řehoř odešel do Říma s tím, že bude vždy pamatovat na Svatou zemi. V květnu roku 1274 svolal papež koncil. Na tento koncil byl také povolán velký teolog, kterého Řehoř znal z Paříže - Tomáš Akvinský. Sv. Tomáš Akvinský bohužel zemřel na cestě na koncil 7. března 1274. Kdo ví, co by se stalo, kdyby se sv. Tomáš koncilu zúčastnil. Jedno z velkých historických "kdyby". Více než 300 biskupů se sešlo na koncilu. Opět bylo hlavním tématem osvobození Svaté země od muslimů. Dalším velkým tématem bylo sjednocení s byzantskou církví. Řehoř jednal s císařem Michalem VIII. o sjednocení církve už za svého pobytu v Sýrii. Nyní se naskytla chvíle tuto myšlenku uskutečnit. Vyslanci byzantského císaře Michala VIII. souhlasili s podmínkami sjednocení ustanovených na koncilu. Papež Řehoř vyhlásil sjednocení řecké a latinské církve. Když se však vyslanci vrátili nazpět do Konstantinopole, hierarchie - mimo jiné po špatných zkušenostech s latiníky (křížácké plnění

Dalším
rozhodnutím
procedury
papeže
(Viz.Zvon 3/2013)

Slavnostně osvětlená katedrála sv. Jana v Lyonu

Konstantinopole atd.) - sjednocení odmítla.
známým
koncilu byly
ustanovení volby

Sv. Tomáš Akvinský
* 1225 + 1274

Papež Řehoř X.
zvolený 1271 + 1276

